

Het lichaam als uiting van het onderbewustzijn

Het effect van de historische databank in onze cellen

door Désirée L. Röver, medisch research journalist ©2003, 2007

*”Je lichaam is de plaats
die je herinneringen
hun thuis noemen.”*

Deepak Chopra

*Het doet er niet toe wat er in je leven gebeurt,
het gaat erom wat je met de herinneringen aan al die gebeurtenissen doet.
In plaats van de oplossing te zoeken in een psychotropisch middel
– waarmee je jezelf energetisch degradeert en je macht uit handen geeft –
kun je actief uit je (onderbewuste) slachtofferrol stappen en jezelf helen...
tot op cellulair niveau.*

De verbinding lichaam-geest

De meest scha(n)delijke actie van de Westerse (medische) wetenschap ooit, is de scheiding die werd aangebracht tussen lichaam en geest. Dit heeft hele generaties van artsen (en patiënten) in een essentieel verkeerde perceptiemodus en denkraam gebracht.

Gelukkig keert nu langzaam het tij en bevestigen de nieuwste Westerse wetenschappelijke ontdekkingen datgene waarmee men in het Oosten al millennia lang werkt: lichaam en geest zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De geest is van doorslaggevende invloed op het lichaam: ‘Body follows mind’. Vrolijkheid, verdriet, boosheid... emoties worden niet alleen gekenmerkt door een specifieke lichaamstaal, maar ook door een specifieke biochemie: angst geeft aanmaak van adrenaline en cortisol (agressieve stoffen die soms tot weken na de gebeurtenis in het lichaam aantoonbaar aanwezig blijven), euforie laat ons de lichaamseigen opiaten aanmaken, waaronder endorfine.

Toen de Amerikaanse neurowetenschapper Dr Candace Pert in 1972 tijdens haar afstudeerproject de opiaatreceptor in de hersenen ontdekte, was dat de aftrap voor een verbluffende carrière in het onderzoek naar celreceptoren. Ze vond de receptoren van nog veel meer lichaamseigen stoffen – die overigens, net als de opiaatreceptor, allemaal door het hele lichaam verspreid voorkomen, ook al begrijpen wij bijvoorbeeld nog niet wat een insulinerceptor in de hersenen te zoeken heeft. Dat overal receptoren voor endorfinen te vinden zijn, bracht haar tot de uitspraak ”We are literally wired for bliss!” (“Wij hebben letterlijk de bedrading voor gelukzaligheid”). Jammer is dat de farmaceutische industrie haar ontdekking van deze receptoren misbruikt voor het met psychotrope middelen zoals SSRI’s, Prozac of Zolofit grootschalig manipuleren van de hersenfunctie van miljoenen mensen over de hele wereld.

Biochemisch sofinummer

Pert stuitte bij haar ontdekkingstocht op zaken die nog op een wetenschappelijke verklaring wachten. Het is haar verdienste dat zij daar actief naar op zoek ging – ondanks haar eigen angst voor het spirituele territorium waarin ze daarmee als rechtgeaarde academica verzeilde, en ondanks de verbeterde tegenstand (en jaloezie) in de haar omringende wetenschappelijke wereld voor haar impliciete acceptatie van de verbinding tussen lichaam en geest. Dus hoe

geschokt ze ook was dat patiënten de eerste paar maanden nadat zij een donorhart hebben ontvangen, karaktertrekken blijken te vertonen van de vorige eigenaar daarvan, ze ging op zoek naar de waarheid. En zo ontdekte ze dat van alle organen, zich op het hart de meeste celreceptoren bevinden. Welke en hoevele daarvan zijn bezet met welke specifieke lichaamseigen stoffen, levert een beeld op, dat even persoonlijk is als iemands vingerafdruk. Zoals gezegd, bepaalt de biochemie van het lichaam de geestelijke stemming, en andersom. Een hart dat wordt getransplanteerd is dus meer dan alleen een mechanistisch orgaan dat wordt overgeplaatst in een ander organisme, de informatie die het bij zich draagt is uniek voor de mens in wie het voordien klopte. Een getransplanteerd hart heeft enige tijd nodig voor de omschakeling naar de biochemische handtekening van de nieuwe eigenaar. Dat er binnen dit fenomeen nog veel meer en andere repercussies zijn, lijdt geen twijfel. Klassiek is het verhaal van de oudere dame die het hart van een verongelukte jonge motorrijder kreeg, en werd overvallen door een onbedwingbare trek in bier en hamburgers. En zo zijn er kinderen die aan de ouders van het kind van hun donorhart, boodschappen hebben kunnen doorgeven vanuit een kennelijk direct contact met de overleden zoon of dochter in kwestie...

Candace Pert vond ook dat de Oosterse chakra's in Westerse termen kunnen worden benoemd als 'onafhankelijke biochemische verdeelcentra', en dat vanuit welk chakra iemand leeft – een situatie die op een dag vele honderden malen kan wisselen – bepaalt welke stoffen zijn biochemie wel of niet aanmaakt, hetgeen op zijn beurt weer stemming en actie kleurt. De volgorde die Katie Byron van *The Work* daarin aangeeft, is: 'Denken – voelen – handelen – hebben' (<http://www.thework.com/index.asp>). Een (diep verborgen) basisovertuiging brengt een gedachte voort, deze levert een emotie op van waaruit men vervolgens handelt, en voilà, de bijbehorende situatie is gecreëerd.

Uit recent Nederlands onderzoek is gebleken dat dankzij de lichtenergie die uitgaat van de biofotonen in het lichaam, het meridiaansysteem kan worden gefotografeerd. Precies zoals in de oude Chinese geneeskunde beschreven, volgen deze energiebanen – die zeer rijk zijn aan DNA – los van bloedvaten en zenuwbanen, een specifieke route door het bindweefsel (Van Wijk & Van Wijk).

Er is dus nog heel veel dat de Westerse 'genees'kunde moet ontdekken, en vooral willen aanvaarden.

Cellulaire herinnering

Traumatische herinneringen worden niet alleen in de lichaamscellen opgeslagen, ze sturen ons vanuit het onderbewuste aan, en kunnen vele jaren nadien lichamelijk ten slotte tot uiting komen in ziekten zoals kanker.

Praten over wat ons dwarszit, geeft mentaal inzicht. Hoe nuttig ook, in feite laat deze therapeutische stap ons de pijn opnieuw beleven, en dit herbevestigt het slachtofferschap. Erover praten is daarom niet meer dan een eerste fase richting genezing op cellulair niveau. Beter nog is om de ervaring en de gevoelens op te schrijven, in dat geval wordt een ander deel van de hersenen geactiveerd, waardoor het slachtofferschap niet wordt geactiveerd. Een andere algemeen aanvaarde, maar voor wezenlijke genezing hopeloos vergeefse benadering, is medicatie. De lichaamsvreemde stoffen waarvan deze 'oplossing' gebruik maakt,

verhinderen niet alleen om te voelen wat er werkelijk is, zij remmen bovendien de mogelijkheden (en de wil) tot het werkelijk ontdoen van de kern: de traumatische ervaring. De symptomen worden verdoofd, de aanleiding tot die verschijnselen rot voort onder de oppervlakte.

Deze wereld kan alleen een betere plek worden wanneer we ophouden aan onze kinderen en de andere personen om ons heen onbewust onze pijn, boosheid en schadelijke overlevingsstrategieën door te geven. Daarom zullen we onszelf moeten helen – door onszelf bewust, en tot op cellulair niveau te ontdoen van onze diepst verborgen trauma's, pijn en schadelijke overtuigingen.

Ingesloten trauma

Op het moment dat zich in ons leven (vanaf conceptie) een traumatische gebeurtenis voordoet, doet een deel van onze cellen hetzelfde als wijzelf: zij sluiten zich af – en tezamen met de beleefde emotie(s) ligt de herinnering voortaan hermetisch in die bewuste cellen opgeslagen. Volgens de Duitse arts Ryke Geerd Hamer vindt dat altijd plaats in de hersenen en de psyche, terwijl de plaats waar dit in ons lichaam fysiek tot uiting komt, niet alleen afhangt van het soort trauma, maar vooral ook van onze interpretatie de traumatische ervaring. Welke betekenis geven we aan het gebeurde? Hoe sterk identificeren we ons met dat voorval? Ofwel: hoe snel gaan we van 'denken' naar 'zijn' door, onbewust en vanuit overlevingsstrategie, de regie over ons leven uit handen te geven aan de overtuiging die we vormden naar aanleiding van het trauma? Ten tijde van de desbetreffende gebeurtenis was die strategie ter overleving juist. Daarna meestal niet meer.

Tot het moment dat we ons getraumatiseerde innerlijk kind ten diepste hebben geheeld – door de herinnering op te zoeken, te onderzoeken, en vervolgens te ontdoen in een vergeving op zielsniveau – zullen, telkens wanneer we het desbetreffende verhaal vertellen, ook die aangehechte gevoelens steeds weer, en in bijna volle sterkte boven komen. Andersom worden we soms plotseling overvallen door krachtige emotie(s), zonder dat we ons bewust zijn van de herkomst daarvan. Zo kan iemand die als jong meisje haar vader verloor, in een buitensporig diep emotioneel dal geraken, wanneer zij plotseling door een minnaar wordt verlaten.

We tasten over de oorzaak van die plotselinge stemming in het duister wanneer:

- de herinnering aan een gebeurtenis buiten ons dagbewustzijn of verbale geheugen ligt, omdat het desbetreffende voorval op zeer vroege leeftijd plaatsvond,
- we door de ernst van het trauma, om te overleven, de herinnering destijds diep hebben weggesloten (zoals gebruikelijk bij ervaringen van verkrachting en incest),
- een situatie in het heden de verborgen herinnering 'aanklikt',
- het lichaam door een gebaar of een geluid wordt aangeraakt op de plaats waar het trauma in de cellen gevangen ligt.

Psyche, hersenen, orgaan

De Duitse arts Dr. Ryke Geerd Hamer heeft vanuit deze principes in de afgelopen jaren van de 6500 kankerpatiënten die hij heeft behandeld, er 6000 naar totale genezing kunnen begeleiden. En omdat zijn succesvolle benadering niet van farmaceutische medicijnen gebruik maakt, is deze ongehoord hoge succesvolle score (92%) hem duur komen te staan: in 1997 werd hij 18 maanden lang achter de tralies gehouden op grond van een obscure wet aangaande natuurlijke therapieën, ooit door Hitler ontworpen om zigeuners uit de weg te kunnen ruimen.

Van november 2004 tot februari 2006 zat hij opnieuw in de gevangenis, in Frankrijk, op de beschuldiging dat hij zonder licentie de medische wetenschap had beoefend, omdat hij een boek over zijn bevindingen heeft gepubliceerd: *Die Neue Medizin*

Volgens Hamer verloopt de ontwikkeling van kanker in drie stadia:

Er is een acute-, dramatische-, en isolerende shock-conflict ervaring.

Dit trauma heeft een gelijktijdig (zichtbaar) effect op zowel de psyche, de hersenen, als op een corresponderend orgaan of lichaamsdeel.

Waar precies dit trauma zichtbaar wordt in de hersenen, en in welk orgaan, hangt af van het thema van het psychische conflict, en de interpretatie daarvan door de betrokken persoon. De locaties en verschijningsvormen daarvan zijn nauwkeurig door Hamer in kaart gebracht. Het verloop van dit emotionele conflict correleert met de ontwikkeling van de 'Hamer haard' in de hersenen, zowel als met het verloop van de kanker in het corresponderend orgaan. Op het moment van de desbetreffende traumatische ervaring vindt er in de hersenen een soort korstsluiting plaats, op een CT-scan (computer tomografie) zichtbaar als de concentrische ringen van een schietroos. Wanneer het conflict naderhand wordt opgelost, verandert dat beeld : via een oedeem verandert dit naar een litteken. Dr Hamer heeft kunnen aantonen dat op hetzelfde moment dat de concentrische laesie in de hersenen plaatsvindt, er eenzelfde vorm van beschadiging ontstaat in het daarmee corresponderend orgaan. Vanuit deze basisprincipes kan Dr. Hamer de CT-hersenscan van een onbekende interpreteren als een boek: welke kanker(s) en/of aandoening(en), in welke fase, en corresponderend met welke emotionele conflicten... Het is natuurlijk niet zo simpel als hier even wordt aangestipt, zo speelt bijvoorbeeld rechts-, of linkshandigheid een bepalende rol of de laesie in de rechter-, dan wel in de linker hersenhelft plaatsvindt. Feit blijft dat dr. Hamer vanuit dit gedachtegoed 90% van zijn patiënten de weg naar genezing heeft weten te wijzen. Zou dat de reden zijn dat hij onlangs anderhalf jaar lang gevangen werd gezet?

Traumageest

De Siberische psychiater Olga Kharitidi noemt in haar boek *'Het Pad van de Sjamaan'* zo'n opgeslagen traumatische herinnering een 'herinneringsdemon', of een 'traumageest'. Deze voedt zich met iedere navolgende gelijkende gebeurtenis. Net zo lang tot deze in sommige gevallen zo uit proportie is gegroeid dat de persoon in kwestie niet meer de traumageest heeft, maar de traumageest de persoon bezit. Dat is een verklaring waarom ouders die als kind zijn mishandeld, later met hun eigen kinderen hetzelfde doen. Het is dan niet hun persoonlijkheid die dat doet, maar de traumageest in hun cellen... En hieruit volgt dat het opleggen van straf, of het opdringen medicatie volslagen zinloos is – de oplossing ligt immers in het tot op cellulair niveau neutraliseren van het trauma in de ouder.

Energetische geneeskunde

Energetische geneeskunde richt zich op de werking van de 'moleculen van emotie' (biochemische boodschapsstoffen, bepaald door chakra/stemming) en op het vrijzetten van de 'traumageesten'. Energetisch kunnen en doen we veel meer dan we beseffen: denken – voelen – handelen – hebben.

Daarmee kunnen we bewust de keus maken het goede in onszelf naar boven te brengen en aan de wereld door te geven!

Een greep uit de verschillende manieren om onze beladen cellen te helen en ons van emotionele gifstoffen te ontdoen:

- Brandon Bays genas zichzelf van een tumor door zich tot op cellulair niveau te ontdoen van haar seksueel belaste verleden. Deze tocht vertaalde ze in '*The Journey*' / *de Helende Reis*, naar een voor iedereen toepasbaar formaat. De vragenlijsten vormen het draaiboek voor een interne emotionele en een fysieke ontdekkingsreis. Doorslaggevend voor succes is vergeving van de desbetreffende dader(s) op zielsniveau -- overigens nadrukkelijk zonder hun gedrag in het verleden goed te keuren;
- Iedere traumatische gebeurtenis wordt in onze cellen opgeslagen, samen met de bijbehorende emotie. Dat is waarom zo'n herinnering navertellen altijd ook de oorspronkelijke emotie oproept. In '*Emotionele Acupressuur*' (EFT) worden via het aantikken van het meridiaansysteem de desbetreffende cellen aangesproken, en wordt van de herinnering de voorbije emotie 'los getikt';
- Met het geluid van de menselijke stem, gericht op de chakra's, trilt *sound healing* de traumatisch belaste informatie in de cellen los, en kunnen lichaam en geest zich helen;
- De *QXCI* (*Quantum Xroid Consciousness Interface*) en de opvolger daarvan, de SCIO, zijn een interactief, computergestuurd bioresonantie-/biofeedback programma dat binnen enkele minuten iemands totale staat van zijn diagnoseert: fysiek, mentaal, emotioneel, en spiritueel. Gevonden disbalansen kunnen via ingebouwde therapeutische modaliteiten worden behandeld. Deze niet-mentale, niet-belastende sessies zijn uitermate geschikt voor kinderen;
- De *familieopstellingen van Hellinger* leggen bloot hoe iedereen onderdeel is van een totaal energiesysteem. Door met behulp van de andere deelnemers, de gezinssituatie in de jeugd na te bootsen, kunnen nadelige patronen in het heden duidelijk worden, en worden doorbroken en geheeld;
- In waterwerkmethoden als *Aqua reflexology*, *Watsu* en *Underwater therapeutics* wordt de persoon in warm water in diepe ontspanning gebracht door massage, en door zacht en soepel te worden bewogen in-, en ook onder water. Cellulaire blokkades kunnen daarbij veilig aan de oppervlakte komen en door het water worden opgelost.

Literatuur, websites

- Dr. Candace B. Pert, '*Molecules of Emotion*', Simon & Schuster 1997, ISBN 0684.81981.3; www.tinm.org;
- Caroline Myss, '*Anatomy of the Spirit*', ISBN 0.517.70391.2;
- Dr. Hamer, http://www.pilhar.com/News/Praesentation_NL.pdf; <http://www.pilhar.com/Hamer/NeuMed/Tabelle/tabelle.htm>
- Dr. Michel Henrard, *The Discoveries of Dr. R. G. Hamer*, http://www.home.lycos.fr/focus/lycos_focus_new.php?target=multmania
- Olga Kharitidi, '*De Weg van de Sjamaan*', ISBN ...;
- Brandon Bays, '*De Helende Reis*', ISBN 90.274.7349.8, www.thejourney.com;
- Kwantum biofeedback: www.thequantumalliance.com;
- Emotionele acupressuur, www.emofree.com;
- Familie opstellingen, www.hellinger.com;

Dit artikel verscheen in een kortere versie in Educare 2003;4:14-16.